

De Postrijder der provincie Limburg

MEN SCHRIJFT IN

te Tongeren bij M. COLLÉA, uitgever en eigenaar van dit blad, groote Markt, n° 51.

verschijnende dinsdags, donderdags en zaterdags.

ABONNEMENT

binnen de stad, 7 fr. per jaar.
buiten de stad, 8 fr. " "
Een blad afzonderlijk 15 centiem.
Aankondigingen 15 centiem per drukregel.

TONGEREN, DEN 15 OCTOBER.

De winter komt aan en hij belooft precies niet vrolijk te zijn, niet voor het arme volk — daar is dat bar seizoen nooit een feestelijk ding voor — maar ook dezen keer voor de burgerij, den kleinhandelaar, kortom, voor al de menschen die zooveel fortuin niet in kas hebben, om aan eenen harden stoot te kunnen weerstaan.

Men begrijpt reeds dat wij willen spreken van de buitengewone duurte der steenkolen en den altijd hooger klimmenden prijs der levensmiddelen.

Van vleesch spreken wij niet meer, dat is voor den gewoone werkmans zoo raar geworden als eene witte raaf; maar wij spreken van de eerste behoeften die zoo schreuwend duur worden, dat ze zelfs schier niet meer koopbaar zijn.

Onze openbare besturen zouden wel doen van daarop eens goed na te denken.

't Is tijd alle mogelijke maatregelen te nemen om den prijs der levensmiddelen op onze merkten, zoo niet te verminderen, dan toch ten minste niet meer hooger te doen gaan; het is meer dan tijd die maatregelen te nemen welke in de macht zijn der overheden, om de brandwaar niet buiten bereik van den minderen man te zien stellen. Er kan altijd iets gedaan worden.

Hoe klaarder de vervolging tegen de kerk zich in vele landen afteekent, hoe onbewimpelder ook men onze liberalen de werken van verdrukking ziet goedkeuren en toejuichen. Men wist het al lang, dat zij slechts het masker der vrijheid droegen, dat al hunne driftige protestanten van vrijheidsliefde, van verdraagzaamheid, maar schijnheiligen praaf was om de eenvoudige lieden in slaap te wiegen, en zoo te gemakkelijker de ontwerpen, in het duister tegen de kerk en Godsdiens gesmeed, te doen gelukken.

Telkenmale dat er hier of daar een aanslag tegen de kerk en hare rechten gepleegd wordt, hoort men de liberalerij met handen en voeten toejuichen: zij moedigt de vervolgers aan, zij looft ze, vereert ze, verheft er zegebogen en vlecht er kronen voor. Terzelfder tijd worden de slachtoffers der kerkhaters met hoon en spot overvallen, men vervolgt ze met de schandelijkste en eerloosste lasteringen; op alle manieren zoekt men er haat en verachting tegen te verwerven; de logentaal wordt met de schaamtelooste stoutmoedigheid gepleegd; men liegt, men herliegt, en hoe klaar ook de valsheid aan den dag gelegd worden, nooit gewaardigen onze « liberalen » leugenaars en valscheiden te herroepen, die zij rondgestrooid hebben; intergredie zullen zij s'anderendaags langs eenen anderen kant herbeginnen met dezelfde schaamteloosheid als te voren, hetgeen onbetwistbaar bewijst dat zij liegen en lasteren omdat zij er voordeel en voldoening voor kunnen onverzadbaren haat te vinden.

Ziedaar het bedroevende schouwspel, dat onze « liberalen » gazetten sedert eenigen tijd opleveren.

Daar is dan nog misschien zoo veel kwaad niet in gelegen; 't is misschien beter zoo; hoe klaarder zij tonen, wat zij zijn, wat zij willen hoe eerder de oogen zullen opengaan van de kortzichtige lieden, die zich tot nu toe door de liberalerij hebben laten bedriegen en misleiden; als men eens voor goed zal gewaar worden, welke hare schikkingen zijn, welke haar oogwit is, al de rechtzinnige lieden, al wie met geene onverwinnelijke vooringenomenheid besmet zijn, zullen er zich met afschrik en afkeer van verwijderen, en zich bij de verdedigers van orde en vrijheid aansluiten, om de beschaving en de samenleving te bevrijden van de rampen, die de vijanden van kerk en godsdiens voorbereiden.

Brieven uit Rome.

De Fransche kardinaal de Bonnechese bevindt zich, zoo als men weet, sedert eenige dagen te Rome, waar hij den H. Vader, namens zijne diocesanen, 104,000 franks heeft aangeboden. Het toeval wilde, dat, toen hij zich, daags na zijn aankomst in de Eeuwige Stad, naar het Vaticaan begaf, om aldaar zijn opwachting te maken,

Z. H. de Paus juist voor de eerste maal na twee jaren den drempel zijner gevangenis voor een oogenblik overschreed. Het bekende bericht der *Agence Havas*, dat de H. Vader zich langs de *Zecca* — de Munt — naar zijne tuinen had had begeven, wordt namelijk door den *Monde* bevestigd.

De kardinaal steeg aanstonds uit zijn rijtuig, wierp zich voor de voeten van den Paus-Koning en kuste diens ring. Zijne Heiligheid ombelste hem daarop met ontroering, en zeide glimlachende: « Zie, het is heden juist twee jaar en tien dagen, dat ik mijn gevangenis niet verlaten heb. Dit is de eerste maal, dat ik er uitkom, maar 't is slechts voor een minuut. » Vervolgens den arm des kardinaals vattende, trad de Paus de tuinen van het Vaticaan in. Zijne Heiligheid was de mozaiek-werkplaats gaan bezichtigen, alsmede de prachtige schilderij van de kroning der H. Maagd, welke den gavel der basiliek van St. Paulus zal versieren; in plaats van vervolgens langs de trappen van het Vaticaan terug te keeren, had de H. Vader zijn weg langs de kazerne der Zwitsers voortgezet, en was nabij de *Zecca* uit het Vaticaan getreden, om de poort der tuinen te bereiken, zoo dat hij slechts een veertig passen buiten het Vaticaan behoeft te zijn en bovendien op een geheel verlaten en eenzaam punt.

De te Rome woonachtige Franschen verbeugen zich intusschen niet vaag over het voorrecht, dat aan hun landgenoot toebehoort is gevallen, om den H. Vader bij diens eerste uittrede uit de gevangenis den arm te mogen bieden. Gaarne zouden zij daarin een voortteeken zien van den voor immer gedenkwaardigen dag, dat Frankrijks sterke arm den Opperpriester uit diens kerker zal bevrijden.

Brieven uit Rome, den 30 september van daar aan den parischen *Univers* verzonden, maken melding van de tweede audientie, welke de kardinaal de Bonnechese daags na dit voorval bij den H. Vader heeft verkregen. De audientie, welke plaats had in 's Pausen kabinet, duurde van des avonds 6 tot 7 1/4 uur, doch van hetgeen er in dien tijd verhandeld werd is den schrijver hoegenaamd niets bekend. Alleen weet hij wat er na afloop daarvan is voorgevallen, toen de kardinaal den H. Vader de twee geestelijken, die hem vergezelden, ter zegening voorstelde.

Na de geestelijken gezegend te hebben, richtte zich de H. Vader tot den kardinaal en zeide, dat dat hij hem nog iets had mede te deelen, en hem een geschenk wilde aanbieden, bestaande in een voorwerp van geringe waarde en waarvan de bedoeling den geheelen prijs maakte. Alvorens het den kardinaal te overhandigen, maakte Pius eene zinspeling op de geruchten, die over zijn vertrek uit Rome in omloop waren « Wanneer ik hieraan denk, » sprak de H. Vader, « dan komt mij steeds dit treffend schouwspel niet het leven van den H. Petrus voor den geest. Toen de prins der apostelen, voor de vervolging vluchtende, de stad Rome verliet, ontmoette hij, niet ver van de poort van den H. Sebastiaan, Onzen Heer zelve, dragende zijn kruis met een gelaat vol droefheid. *Domine, quo vadis?* Heer, waar gaat gij heen? » riep Petrus uit « Ik ga naar Rome, » hernam Jesus-Christus, « om er op nieuw gekruisigd te worden. » Petrus begreep den zin dezer woorden en bleef te Rome te midden der vervolging. Eveneens doet ik, want indien ik op dit oogenblik de Eeuwige Stad verliet, schijnt 't mij toe, dat Onze Heer mij hetzelfde verwijt zou toevoegen. Welnu! het is dit schouwspel, dat ongetwijfeld slechts eene legende maar eene vrome legende is, hetwelk ik u in herinnering wil laten. »

Zoo sprekende overhandigde de H. Vader den kardinaal een rooden met zijne wapenen versierden étui, bevattende het kunststuk hierboven bedoeld.

Op een ivoren plaat van ongewone afmetingen — 12 centimeters breedte op 14 hoogte — is met de grootste juistheid het schouwspel, waarop de H. Vader zinspeelde, afgebeeld. Jesus-Christus, het kruis dragende, beschouwt met teederheid en smart den gekleinde H. Petrus. De apostel, in de houding van het innigst berauw, heft de betrande oogen op naar den goddelijken Meester, en schijnt Hem vergiffenis te vragen. In de verte verrijzen eenige monumenten van Rome. De ivoren plaat, het werk van een talentvollen beeldhouwer, is gezet in een gouden lijst, waarboven zich de pauselijke wapenen vertoonen, zeer gecisellerd.

Hengsten keuring.

De vergadering der commissie gelast met de keuring der hengsten en met de uitdeeling der premien zal plaats hebben te Hasselt op maandag 11 november en te Tongeren op dinsdag 12.

De commissie bestaat uit de volgende leden: MM. Breuls, burgemeester te Gellick, voor-

zitter; Jadoul, schepen te Vossen; baron de Heusch van Ridderhorn, burgemeester te Vliermael-Root; G. Delvigne, eigenaar te Freeren; M. Foelen, veearts te St-Truiden, leden. M. Colmo, secretaris der provinciale landbouw-commissie, zal het ambt van secretaris bekleeden.

De keuring heeft plaats te Hasselt voor alle gemeenten van het bestuurlijk arrondissement Hasselt en te Tongeren voor alle gemeenten van het bestuurlijk arrondissement Tongeren.

M. Gielen, advocaat en provinciaal raadslid te Tongeren, is aanvullende vrederechter benoemd bij het vrederecht van Tongeren, in verving van M. A. Coart, die tot een ander ambt beroepen is.

Terwijl een barakman, die op de foer van Luik, in hoedanigheid van waarzegger staat, gisteren buiten op de estrade kwinklagen en hansworstrijf verrichte, is een behendige dief in zijn rijtuig geslopen die achter zijn tent stond en heeft hem eene som van 45 fr. ontleeid gansch en som welke de arme diivel en onwetende tovenaer in zijn bezit had.

Buitenlandsch nieuws.

Nederland.

Engeland, zoo schrijft men aan de *Leidsche Courant* kocht reeds vroeg en koopt nog altoos aardappelen, in alle provinciën, en veel meer dan andere jaren. Want de aardappelen oogst in Engeland is misluk, eerst door tegenspoed met het weer, daarna door zware ziekte in het gewas. De behoefte om te koopen strekt zich uit tot Rijn-Pruisen, zoo niet verder, terwijl er voorbeelden zijn dat bij kooplieden in gemeenten alhier, die zich van wintervoorraad hadden voorzien, van Engelse zijde beproefd is, de ingeslagen partij aardappelen, tegen winstgevenden prijs, over te nemen. Op het platteland worden telkens Duitse, ook Fransche kooplieden aangeetroffen, die zich met den aankoop van vee, voornamelijk kalveren, belasten. De alsdan bestede prijzen zijn driemaal hooger dan in gewone tijden.

Frankrijk.

Van het begin des belegs van Parijs, opende Felix Pyat in het dagblad *le Combat* eene inschrijving, die eenschoon uitwerkkel beloofde. Elke citoyen die de dood des konings van Pruisen verlangde, moest eenen stuiver geven, om eeregeweer te koopen, en dat eeregeweer zou geschoon worden aan hem, die den koning van Pruisen vermoorde. De inschrijving bracht ongeveer 300 fr. op. Er is geen geweer gekocht, en dit legt ten volle uit, waarom de koning van Pruisen nog leeft. Maar wat is er van de 300 fr. er teekening geworden, die moesten dienen om den grijzen koning te vermoorden? Hierover wordt natuurlijk rekenschap gevraagd aan den hoofdstaatter van de *Combat*, hare kosten niet kunnen dekken hebben, en de 300 fr., die bestemd waren om eeregeweer te koopen voor den moordenaar van den koning van Pruisen, zijn gebruikt tot het tot zwijgen brengen van eenen schuldeischer, die papier aan het dagblad van den citoyen geleverd had. Arme papierfabrikant!

Een zonderling proces, zegt de *Journal de Lyon*: Een heer gaat bij eenen coiffeur binnen en vraagt hem te scheren, maar hem de *mouche* te laten, waaraan hij veel houdt. De coiffeur begint zijn werk, maar al scheerende vergeet hij dat hij den *mouche* moet laten staan, en hij scheert hem weg. De heer ontsteekt in woede en hij vraagt nu eene groote schadevergoeding bewerende dat het wegnemen van zijn *mouche* hem veel nadeel heeft gedaan. Wie weet of er het geluk van zijn leven niet aan opgeofferd is?

Een huwelijk zonder voorbeeld is de verledene week in de gemeente Lascombes, nabij Bezons gevierd. De bruidegom is 74 jaren en de bruid 72. Maar door eene nog merkwaardige bijzonderheid, waren de toekomstenden bijgestaan de eene door zijn vader, oud 107 jaren, de andere door hare moeder, oud 104 jaren. De genoodigden waren ten getalle van 80, allen zonen, kleinzonen en neven der gehuwden. Na het bruidmaal werd het bal geopend door den vader en de moeder der echtelingen, die eenen menner dansten, tot groote voldoening der aanwezigen. Het bal duurde tot 6 ure 's morgens en eindigde met een tweede eemaal.

De school van pyrotechnie van Castignau doet sedert eenigen tijd zeer belangrijke proefnemingen met verschillende hoeveelheden buskruit van Fransch en van vreemd fabrikaat. Dezer dagen beproefde men zeker Engelsch buskruit, dat, bereid in den vorm van een klein koekje, ter grootte van een vijf Frankstuk, eene schrikkelijke vernielingskracht heeft. Een enkel dezer koekjes, op den top eener rols gelegd en in brand gestoken bij middel van eenen elektrisch draad, verbrijzelt de rols. Met dit nieuw hetsch product is het niet meer noodig mijnen te maken; men doet het niet meer springen, men verplettert. In eene der laatste proefnemingen is een hardsteen van een kubiekmeter in duizend stukken verbrijzeld.

PRINS JÉROME NAPOLEON.

Zaterdag morgen bood zich een politiecommissaris aan, op het hoof van M. Richard, te Millemont, waar prins Napoleon met zijne echtgenoot, prinses Clotilde, dochter des konings van Italië, afgeslapt was, om zijne kinderen op eene Fransche kotschool te bestellen.

Bij het hooren aflezen van het bevel, waardoor de prins uit Frankrijk gebannen werd, heeft deze verklaard dat dit bevel onwettig was en zegde dat hij niet zou toegeven hebben dan aan een dwangorde. Hierop vertrok de commissaris van politie en het prinselijke paar nam zijn onbijt met M. en Mev. Richard, M. en Mev. Rouher, M. en Mev. Abbateci, M. Dugué de la Fauconnerie en andere personen.

Bij het eindigen van het onbijt keerde de politiecommissaris weder, las een dwangbevel voor en de prins, die van zijnen stoel opstond, kon twee gedarmen zien, die dien politiecommissaris vergezelden. De prins verklaarde nu, dat hij er aan hield te bestatigen, dat hij slechts had toegegeven aan de overmacht en dat er hem nu niets overbleef dan te vertrekken.

Hij is hierop in een rijtuig gestapt, vergezeld door prinses Clotilde en al de voornamste personen welke zich ten huize van M. Richard bevonden. Een bijzondere trein wachtte de verbannen lieden aan de naast bijgelegen standplaats. Te Batignolles aangekomen, namen de personen welke het prinselijk paar vergezelden, afscheid van prins en prinses Napoleon, echter M. Richard, die verklaarde dat de beleediging onder zijn dak had plaats gehad, verzocht en verkreeg de toelating om den prins en zijne echtgenoot tot aan de grenzen gezelschap te houden.

Toen verleden vrijdag avond de bestendige commissie door M. Thiers werd onderhouden, over de te heffen maatregelen tegenover prins Napoleon, wist hij hoegenaamd niet, zegt *le Soir*, dat prinses Clotilde haren echtgenoot vergezeld. Hij stond dus niet weinig te zien, toen hij hoorde, dat de dochter des konings van Italië in Frankrijk was.

Beleefdheidshalve en met inzicht om zooveel mogelijk de strengste maatregel te verzachten, opgesloten in het bevel dat haren echtgenoot trof, verzocht M. Thiers, M. Vismarcati, vriend van prins Napoleon en militaire gattacheerde bij het italiaansche gezantschap, zich wel naar Millemont te willen begeven.

In naam der vriendschap en onder dien titel alleen heeft M. Vismarcati er in toegestemd, die zending aan te nemen; maar hij kon er niet in gelukken den prins van zijn voornemen af te keeren, om niet dan aan de overmacht toe te geven.

Hoe komt het toch, zegt het dagblad verder, dat het gouvernement niet geweten heeft, dat prinses Clotilde haren echtgenoot vergezeld?

Oostenrijk.

De meest overmoede van alle souvereinen is zeker de keizer van Oostenrijk Frans-Josef, ten minste te oordeelen naar zijnen leefregel. Des winters en des zomers staat hij ten 5 ure op, wandelt tot 7 ure, en na een kop koffie te hebben gebruikt, werkt hij tot 9 ure met zijne secretarissen. Des zomers woont hij op Schönbrunn in de omstreken van Weenen; dan komt hij tegen 10 ure naar de hoofdstad om audientie te verlenen, deputatiën te ontvangen, den minister-raad voor te zitten en de openbare inrichtingen, zooals hospitalen, kazeruën enz. te bezoeken.

Het diner, dat tusschen 4 en 5 ure plaats heeft, wordt spoedig gebruikt en is zeer eenvoudig. Voor of na het bezoeken van schouwburgen, bals of soirées, wijdt Z. M. altijd eenige uren aan de Staatszaken.

Als er in het midden van den nacht brand uitbreekt is de keizer steeds het eerst op de plaats van het onheil. Dikwijls vertrekt hij in den ocht om bij het aanbreken van den dag in de bergen van Siermarken te gaan jagen en is dan reeds terug als Weenen ontwaakt. Z. M. reist gaarne des nachts, en zelfs als hij des nachts geraisd heeft, stijgt hij des morgens te paard, om de manoeuvres bij te wonen.